

عنوان مقاله:

مقایسه معانی بلاغی «او» در ترجمه قرآن ولی الله دهلوی، میبدی و فولادوند

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شبه قاره، دوره 12، شماره 39 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

جواد عصارودی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

محمود عباسی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

عبدالعلی اویسی کهخا - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

«او» حرف ربطی است که در عربی، بیشتر به معنی تخییر آمده است و در فارسی به «یا» ترجمه می‌شود اما در قرآن، این حرف، از نظر بلاغی و کاربردهای علم معانی، مفاهیم مختلفی را در برمی‌گیرد مانند ابهام، بل، اباحه، شک، تبعیض و تقسیم. دهلوی در ترجمه خود، تناسب معنایی بین ترجمه با معنای ثانوی حرف «او» را رعایت کرده و به نقش آن در زبان عربی و معانی بلاغی آن، توجه نموده است. پژوهش حاضر با روش تحلیل مقایسه‌ای به بیان معانی مختلف حرف «او» و بررسی کاربرد بلاغی آن در ترجمه های مذکور پرداخته است و به این سوال اصلی پاسخ می‌دهد که کدام یک از ترجمه های ولی الله دهلوی، میبدی و فولادوند، بیشترین رویکرد را به کاربرد معانی بلاغی «او» داشته‌اند. نتیجه تحقیق نشان می‌دهد که ولی الله دهلوی در مقام مقایسه، در ترجمه حرف «او»، بیشترین رویکرد را به معانی بلاغی آن نسبت به دو مترجم دیگر داشته است.

کلمات کلیدی:

قرآن، ترجمه، بلاغت، حرف او

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1221994>

